

Anh ca không hay, anh đàn nghe cũng dở
Quang Lê nói như vậy
Nhưng vẫn hát cho em, hát thật lòng nghe cũng đỡ
Hát cho em, cả bầu trời hy vọng, đã vài lần a tưởng vỡ

Bất kể khi nào em muốn về, cửa trái tim a vẫn mở
Người ta nói người con gái đi bên cạnh
Là món trang sức quý nhất
Thế nên anh lấp lánh
Nhưng không thể nào bằng mắt em
Có lẽ điều tệ nhất là mắt em
Nhưng mà anh sẽ không ngu ngốc vậy
Ít nhất là ngay trong lúc này
Cổ áo anh luôn nghe mùi thuốc lá

Hòa với một chút mùi nước hoa
Đôi khi là dấu môi em trên đó
Đôi khi là hương tóc em tối qua
Em thường nói anh ơi đi chậm lại
Khi ngang qua con đường nhỏ có hoa
Để tay anh siết em ôm chặt lại
Sài Gòn này như chỉ có ta...

Anh có thể chờ em từ sáng đến tối
Chỉ thấy em trong bộ đồ anh yêu
Có em ngồi phía sau
Đi đâu cũng được

Em không cần mang son môi mỗi khi gặp anh
5 phút sau son sẽ mờ ngay thôi
Vì em thích anh hôn lên môi
Yeah, lên đâu cũng được

Em không phải mang makeup từ sáng đến tối
Anh trót yêu luôn mộc mạc nơi em
Em vẫn lung linh khi cần
Em sao cũng đẹp

Rồi mai này ta già đi
Em muốn trước sân nhà đầy hoa
Anh nói em còn bên anh
Thì anh sao cũng được